

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om opsparingspræmiering.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 3394).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 66; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1966-67.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tidenden sp. 3229).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 157 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1967-31. marts 1968.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 111) findes i tidenden sp. 2779, finansudvalgets betænkning i tillæg D: sp. 2685).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen: Ved tredje behandling af finanslovsforslaget stemte socialdemokratiet hverken for eller imod den bevilling på 177 mill. kr., som regeringen havde besluttet at yde til landbruget som erstatning for tab ved devalueringen. Straks ved devalueringen erklærede vi, at landbruget måtte have en erstatning for devalueringstab. Vor afstemning ved finanslovbehandlingen var altså ikke udtryk for manglende vilje til at yde landbruget erstatning, men skyldtes alene, at vi ikke følte os trygge ved den beregning af devalueringstab, som førte til regeringens forslag om de 177 mill. kr. på årsbasis. Vi ønskede derfor, at regeringen pr. 1. juli i år, hvor man efter vor opfattelse ville have et sikrere grundlag for beregningen af devalueringstab, skulle tage beregningsgrundlaget op til endelig bedømmelse og først da fastsætte størrelsen af dette tab. Havde regeringen imødekommet dette rimelige krav, ville vi have stemt for bevillingen, så udbetalingerne indtil da ville være betragtet som a conto-udbetalinger.

Når jeg siger, at det var et rimeligt krav, vi stillede, skyldes det, at der var en så betydelig forskel mellem det devalueringstab, man fra administrationens side var nået til, og det beløb, landbruget havde regnet sig frem til. Regeringen afviste imidlertid vort ønske og fastsatte altså et erstatningsbeløb, der lå langt over, hvad man i regeringens egen administration var nået frem til. Landbrugets tab fra devalueringdagen frem til 1. april i år er herefter blevet sat til 64.673.000 kr. ud fra det beregningsgrundlag, som vi altså føler os utrygge ved. Da vi ikke mener, man kan anvende borgernes penge efter lurenkig-princippet, har vi i finansudvalget forsøgt at få landbrugsministeren til blot skønmæssigt at gøre op, hvorledes de beregninger, der førte frem til et devalueringstab på 177 mill. kr., har holdt stik i det forløbne halve år siden devalueringen.

Desværre er det ikke lykkedes at få landbrugsministeren ud af busken, idet han har henholdt sig til, at der må være usikkerhed

[Lysholt Hansen.]

i opgørelsen, fordi afsætningen af landbrugsvarer for tiden sker i et såkaldt svagt marked. Dog har ministeren oplyst, at der ikke er sket afgørende ændringer i landbrugets afsætningsforhold eller de opnåede eksportpriser, siden beregningerne foretoges i begyndelsen af februar, ligesom ministeren har oplyst, at importpriserne på foderkorn, oliekgager og benzin som helhed kun er steget med ca. 3 pct., mod forudset ca. 7 pct., og så er disse prisstigninger endda ikke slået fuldt igennem i priserne ved salg til landbruget på grund af avancementstoppet.

Jeg synes, at alene disse oplysninger burde være tilstrækkelige til, at regeringen lod foretage den nyberegning af devalueringstab, socialdemokratiet ønsker. Det synes regeringen altså imidlertid ikke. Regeringen vil jo ellers gerne have prædikat af at være en regering, der er meget påholdende og nøjeregnende med statens udgifter, men jeg forstår altså, at det gælder ikke, når det drejer sig om landbruget. Det er imidlertid vor opfattelse, at folketinget og befolkningen må have krav på at få skønnet efterprøvet, så der kan skabes klarhed over, om landbruget har fået fornøden dækning for devalueringstab, eller skatteborgerne har ydet landbruget mere end dækning for dette tab.

Jeg har i finansudvalget bedt landbrugsministeren om, da han ikke har ment at kunne foretage denne opgørelse nu, at give folketinget en redegørelse for holdbarheden i skønnet ved fremsættelsen af finanslovsforslaget i efteråret. Jeg har ikke i finansudvalget fået noget tilsagn fra landbrugsministeren om, at vi vil få en sådan opgørelse til efteråret, og jeg beder derfor ministeren i dag her i tinget give os et sådant tilsagn.

Under disse omstændigheder vil socialdemokratiet undlade at stemme om § 11, hovedkonto 10.05. Viser den redegørelse, som vi forhåbentlig i dag får tilsagn om at få i efteråret, at devalueringstab er be-

regnet rigtigt, så vil vi ved behandlingen af det kommende finanslovsforslag kunne stemme for restbevillingen for tiden fra 1. april til 1. juli 1969. Jeg håber altså, at vi kan få det tilsagn fra ministeren i dag; jeg synes, man skylder befolkningen klarhed over, om det beregningsgrundlag, vi fik forelagt, var rigtigt; det var jo meget detaljeret, og en sammenligning må i hvert fald til efteråret være mulig.

Jeg vil gerne yderligere have lov at stille et spørgsmål til arbejdsministeren i forbindelse med behandlingen af tillægsbevillingslovsforslaget. Vi har fået et notat fra ministeren — det har ikke været muligt at drøfte det med ministeren, fordi arbejdet med tillægsbevillingslovsforslaget måtte sluttes så hurtigt — om uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere, og jeg skal ikke nægte, at dette notat har chokeret os noget i socialdemokratiet, fordi der i notatet oplyses, at man fra uddannelsesrådets side har fundet det rigtigt at foretage en beskæring af de kursus, som var ønsket planlagt på de arbejdstekniske skoler; på specialarbejderskolerne, således at bevillingerne kom til at passe til finanslovbevillingen for tilskud til driftsudgifter på disse skoler.

Jeg vil gerne have lov at spørge, om det er en ny praksis, der her indføres, når man her på forhånd på et felt, hvor man ikke kan vide noget, hverken hvor mange kurser der er behov for, eller hvor mange kursister der vil komme, siger til skolerne: I må ikke lave flere end de og de kurser, fordi driftsbevillingen skal holdes. Jeg vil gerne spørge: gør man også det på andre uddannelsesområder, at man siger stop inden for en bestemt ramme? Det har vi ikke kendt til før, og jeg vil gerne understrege, at vi i socialdemokratiet finder, det er meget uheldigt, at man netop over for dette område, nemlig uddannelsen af ikke-faglærte, hvor uddannelsen er måske mere nødvendig end inden for noget andet uddannelsesfelt, pludselig giver sig til at begrænse.

Jeg er vidende om, at denne henstilling

[Lysholt Hansen.]

fra uddannelsesrådet, som jo altså er dikteret af ministeriet, bl. a. har bevirket, at en landbrugsfaglig uddannelse i Nordjylland ikke har kunnet gennemføres, fordi man siger, at der er simpelt hen ikke midler til det. Det kan ikke være rigtigt, hverken for landbrugsområdet eller for andre dele af de ikke-faglærte områder, at man på denne måde skaber et stop.

Det er jo rigtigt, som der står i ministerens notat, at det er særlig om vinteren, disse kurser søges, men når vi nu ved, at vi har haft en vinter med større arbejdsløshed end årene forud, og at vi efter alt at dømme får en vinter med i hvert fald mindst en tilsvarende arbejdsløshed, så synes jeg, det er meget ubehageligt, at man på denne måde sætter en begrænsning for, hvor mange der kan bruge deres arbejdsløshedsperiode til en nyttig omskoling og uddannelse, så de er endnu bedre egnede i erhvervslivet. Vi finder altså, at denne linje, hvor man nu vil ramme den uddannelsesmæssigt svageste stillede gruppe af befolkningen, kan det ikke være rigtigt at gennemføre, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han agter at lave om på den henvendelse, der er lavet for uddannelsesrådet, således at de kurser og den kursusaktivitet, der er ønsket, kan gennemføres, hvis der er tilslutning til den.

Jeg ved, det kan bevirke, at driftsbevillingerne ikke kan holde, men dér har vi jo en reserve, og denne reserve må det i hvert fald være helt åbenbart naturligt at anvende netop på dette uddannelsesområde.

Vi fik under spareforhandlingerne af regeringen ganske klart at vide, at uddannelsen var et af disse områder, som ikke skulle rammes, og jeg er derfor meget overrasket over den meddelelse, vi har fået om, at man altså her ad omveje vil ramme en uddannelse, som vi anser det for helt nødvendig at gennemføre. Jeg hører gerne ministerens udtalelse om dette og beder om, at vi får denne henstilling fra uddannelsesrådet trukket tilbage, således at de ikke-faglærte, der ønsker det, kan få den uddannelse, de har behov for og mulighed for at gennemføre.

Omman: Trods de mildt sagt meget liberale rammer, der gælder for forsvarsministeriets budgetlægning, indeholder forslaget

til tillægsbevillingslov jo en række yderligere militære bevillinger, og jeg skal på den baggrund opfordre til, at man stemmer imod de i betænkningen opregnede paragraffer, der vedrører militæret.

Socialistisk folkeparti har under finanslovbehandlingen vendt sig stærkt imod de metoder, der blev anvendt i forbindelse med fastlæggelsen af devalueringstøtten til landbruget, efter at det var forudsat, at støtten skulle hvile på nøgterne beregninger. Man kohandlede sig jo til et resultat på 177 mill. kr. Vi stillede forslag om et beløb, der var i overensstemmelse med ministeriets embedsmænds beregning, nemlig på 115 mill. kr., hvilket blev forkastet. Det har ikke været muligt fra landbrugsministeren at få oplysninger frem, der på nogen måde kan støtte tallet 177 mill. kr. Nu er der altså for det kommende finansår bevilget 177 mill. kr., og vi kan derfor med rolig samvittighed anbefale at stemme imod den afdeling af støtten, der figurerer på den her foreliggende bevillingslov, så meget mere som der jo siden er sket det, at landbruget nok erklærede, at det ville afstå fra at kræve forhøjelser af hjemmemarkedspriserne, men ganske vist med den baggrund, at man så skulle have en direkte støtte ved en udsættelse af landbrugets omsindbetalinger, en støtte, der beløber sig til 250 mill. kr. om året.

Peter Jørgensen: Det, der har givet mig anledning til at gøre et par bemærkninger her i dag, er de bemærkninger, som mit partis ordfører har gjort med hensyn til uddannelse af de ufaglærte.

Jeg er vidende om, at man på arbejdsmands- og specialarbejderskolen i Århus, hvor man havde et budget på 1,2 mill. kr., har nedskåret det med 300.000 kr. Det er min bestemte opfattelse, at det er et meget uheldigt tidspunkt at foretage disse nedskæringer på, idet det jo formodentlig er det høje ministerium bekendt, at den største arbejdsløshedsprocent har man blandt de ufaglærte. Netop derfor burde man ikke i denne del af uddannelsessektoren have foretaget de nedskæringer, der er tale om her.

Jeg vil gerne henstille til arbejdsministeren og til finansministeren, at man tager disse ting op til en nøjere gennemgang og måske finder ud af, at det er muligt at

[Peter Jørgensen.]

gennemføre en kursusvirksomhed af en lidt højere størrelsesorden end det, regeringen i sin spareplan har fundet ud af.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Det er nu tredje eller fjerde gang, hr. Lysholt Hansen rejser spørgsmålet om devalueringss-dækningen, uanset at hr. Lysholt Hansen jo ved, at det beløb, som man har fundet frem til i regeringen, bygger på et skøn over dels forventede tab, dels forventede fordele, og at tallet alene beror på et skøn. Jeg skal derfor ikke i dag gentage hele den argumentation, vi har været igennem ved adskillige lejligheder, blot fastslå, at den samme usikkerhed, som gjorde sig gældende for få måneder siden, også vil gøre sig gældende, selv om man tager et nyt beregningsgrundlag op pr. 1. juli, al den stund man jo ikke har noget egentligt sammenligningsgrundlag at sammenligne på. Derfor finder jeg ikke, det tjener noget formål at gå ind i en yderligere debat om disse ting. Det, der var grundlaget for vort skøn i regeringen, var tallene for eksporten på årsbasis — og den er jo meget svingende — dels vedrørende forskellige varegrupper, dels vedrørende forskellige lande. Derfor giver et kortere interval ikke noget klarere billede end det, man allerede har lagt til grund.

Må jeg sige i anledning af den bemærkning hr. Lysholt Hansen kom med om vor interesse i, som han udtrykte det, at forholde tinget oplysninger, at det er ikke regeringens hensigt at forholde det høje ting oplysninger, som vi er i stand til at give. Men når det drejer sig om en sag, der hviler på et skøn med så mange usikkerhedsmomenter, som der her er tale om, så er det ikke rigtigt at give sig til at begrunde de mange detaljer, der er indgået i den, al den stund man jo også fra administrationens side klart har erklæret, at tallene var behæftet med meget stor usikkerhed, fordi man fra administrationens side ikke var i stand til at bedømme virkningerne af det svage marked. Det talmateriale, man fik forelagt fra begge parter, var behæftet med så megen usikkerhed, at regeringen måtte skære igennem og skønne, og det er det, vi har gjort. En beregning på en kortere periode vil være meget vanskelig i dag, og det vil den også være, selv om vi når nogle måneder længere frem.

Lysholt Hansen: Jeg er ked af, at jeg ikke har fået svar fra arbejdsministeren, men jeg håber, det kommer.

Jeg vil gerne have lov at sige til landbrugsministeren, at det er da rigtigt, at det er anden eller tredje gang, jeg spørger om det samme problem, og det finder jeg helt naturligt; jeg finder det mere unaturligt, at ministeren endnu ikke har besindet sig til at svare og lave den opgørelse, og nu fik jeg altså heller intet svar på det, som jeg yderligere har bedt om, at vi får opgørelsen i hvert fald, når finanslovsforslaget fremsættes. På det tidspunkt, hvor finanslovsforslaget fremsættes, har vi haft et helt år efter devalueringen, og da må det være rimeligt, at befolkningen får at vide, om de beregninger, der førte til de 177 mill. kr., var rigtige. Det må for landbrugets skyld, det må for skatteborgernes skyld være rigtigt, at man får at vide, om det var det rigtige tal, om man har betalt landbruget for lidt, om skatteborgerne har betalt for meget. Det kan ikke være sådan, at ministeren ikke ønsker at give dette høje ting en redøgørelse for en beløbsramme af en størrelse som 177 mill. på årsbasis — her 64 mill. — og så får vi jo igen en efterfølgende bevilling i første kvartal af 1969. Det kan ikke hjælpe, at ministeren føler sig stødt over, at vi spørger. Det er det, vi er her for. Det må være sådan, at vi har lov at få klarhed over disse ting. Vælgerne må vide, hvad landbruget får, og om der er hold i tingene, og jeg beder derfor ministeren give mig det klare tilsagn, at vi i hvert fald når der er gået 1 år — idet det jo er rigtigt, som ministeren sagde, at skønnet hvilede på et forudgående år — får klarhed over, om det, man beregnede, kan holde eller ej. Jeg erkender, som jeg har gjort før, at det kan være, det er landbruget, der er blevet snydt, men vi må bare have klarhed over, om der er hold i disse ting; ellers forvalter vi samfundets penge på en uforsvarlig måde, og det tror jeg ikke ministeren ønsker.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne sige til hr. Lysholt Hansen, at jeg på ingen måde føler mig stødt over de gentagne anmodninger om en tydeliggørelse af denne sag, men må jeg blot stille et modspørgsmål: hvad skal man sammenligne med, når man skal finde ud af, hvordan

[Landbrugsministeren.]

virkningerne er og ville have været, hvis vi enten havde devalueret fuldt ud eller slet ikke havde devalueret? Det er simpelt, den mangelen på faktiske oplysninger, som kunne give mulighed for at foretage en helt detaljeret nøjagtig opgørelse, der har bevirket, at vi anlægger dette skøn, og jeg tror ikke, det tjener noget formål at fortsætte diskussionen om dette skøn, selv om vi kommer hen til oktober måned.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne have lov til at sige til landbrugsministeren, at dengang man lavede opgørelsen over, hvor stort devalueringstab var, da var det jo muligt at lave et beregningsgrundlag, som vi har fået forelagt i finansudvalget, og jeg henstiller til landbrugsministeren, at han bruger nøjagtigt det samme grundlag at arbejde på, når der nu er gået et år, så vi kan se, om det kan holde. Jeg erkender, at der er ting, som måske er vanskelige at bedømme, men vi har kun bedt om nogenlunde at få et skøn over, om det er rigtigt eller ej, og det mener jeg regeringen skylder at give os. Jeg beklager, at vi ikke kan få det tilsagn, det synes jeg vi bør have.

Og så må jeg have lov at sige, at nu skal vi om lidt til at stemme om tillægsbevillingslovforslaget, og jeg ved, at arbejdsministeren var her, da jeg bad ham om at svare på spørgsmålet om nedskæringen af kursusvirksomheden for ikke-faglærte. Det kan da vist ikke være rigtigt, at ministeren forlader salen uden at svare på et sådant spørgsmål. Jeg beder om i så fald, at i hvert fald en anden af ministrene svarer på det, hvis ikke arbejdsministeren ønsker at svare på det.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke finansudvalget for dets arbejde med tillægsbevillingslovforslaget. Jeg går ud fra, at hr. Lysholt Hansens spørgsmål til arbejdsministeren gik på tillægsbevillingslovforslaget, men jeg kan ikke se på de pågældende konti, at der har fundet en nedskæring sted, og herom er der i hvert fald ikke truffet nogen politisk beslutning. Politisk har vi ikke rørt ved nogen beslutninger, der er truffet vedrørende dette tillægsbevillingslovforslag, for det finansår, som

udløb den 31. marts i år — altså et finansår, hvor vi ikke har tilrettelagt finanslovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne gøre finansministeren opmærksom på, at vi her har et notat fra arbejdsministeren, dateret 17. maj 1968, hvor de oplysninger, jeg her fremkommer med, er noteret ned; det er derfor naturligt, det er rigtigt, og det er sædvanepraktis, at vi i finansudvalget ved gennemgang af tillægsbevillingslovforslaget har drøftelser om de områder, der er berørt både med virkning bagud og med virkning fremefter; det er en ret, finansudvalget har. Nu ser jeg, at arbejdsministeren er kommet, og så regner jeg med, vi får det svar, jeg har bedt om, og får bekræftet, at han er villig til at ændre den indstilling, han har bedt uddannelsesrådet om at gennemføre.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlggaard): Jeg kan til hr. Lysholt Hansen oplyse, at spørgsmålet drejer sig om samstemningen mellem de individuelle budgetter for skolerne og det, som budgetteres i finanslovforslaget. Når finansloven er vedtaget — og det drejer sig altså her om finansloven for 1967-68, der blev vedtaget ved udgangen af marts i fjor — bliver de enkelte skolebudgetter hvert år gennemgået med henblik på en tilpasning af de enkelte skolers budgetter, således at den samlede udgiftssum kommer til at svare til det, som folketetinget har vedtaget med finansloven. Der skete så i fjor det, at der fra skolernes side var regnet med lidt større beløb end det, der blev vedtaget i finansloven — den finanslov, som jeg jo ikke har ansvar for — og det medførte altså en vis aktivitetsbegrænsning, en aktivitetsbegrænsning, som dog modvirkedes ved, at elevtallene på de enkelte hold blev noget større i 1967-68, end tilfældet har været tidligere.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at vi naturligvis i arbejdsministeriet, således som ethvert fagministerium gør det, anstrænger os for at få de bedst tænkelige muligheder for de aktiviteter, vi har ansvaret for. Tentativt stiler vi mod en aktivitetsstigning på 10 pct. årlig på dette område. Om dette så kan holde, ja, det må vi vel en anden dag diskutere i enkeltheder.

(Kort bemærkning).

Peter Jørgensen: Jeg underkender ikke arbejdsministerens indsigt i de problemer, det her drejer sig om. Det spørgsmål, jeg rejste, var jo et ganske konkret spørgsmål vedrørende en ganske bestemt skole, som har fået sit budget nedskåret fra 1,2 mill. kr. til omkring ved 900.000 kr., og det var det konkrete, som jeg efterlyste i denne sag. Jeg er fuldstændig på det rene med, at det måske ikke er indeholdt i dette tillægsbevillingslovsforslag, men nedskæringen findes i den finanslov, som er gældende for dette finansår, og dér er det, jeg gerne vil spørge, om det er rimeligt, at man nedskærer budgettet for en uddannelsesinstitution så kraftigt, som man har gjort det for arbejdsmands- og specialarbejderskolen i Århus.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg er vidende om svaret vedrørende indeværende tillægsbevillingslov, men det udbygges jo yderligere, som vi har fået at vide af ministeren, for det kommende år, altså det finansår, vi er inde i, og der står ganske klart i ministerens svar, at de enkelte kursussteder er underrettet om nedskæringerne og er anmodet om nøje at overholde den godkendte økonomiske ramme for driften. Det er det, vi mener er forkert på et tidspunkt, hvor der virkelig er brug for kurser for ikke-faglærte, både inden for landbruget og andre uddannelser. Så bør vi ikke foretage sådanne nedskæringer, og man sagde da også fra regeringens side, at der ikke ville ske nedskæringer på dette felt. Alligevel må vi nu konstatere, at det sker. Vi er villige til på linje med det tillægsbevillingslovsforslag, der foreligger, at affinde os med, at der kan komme overskridelser. På tillægsbevillingslovsforslaget er det små 4 mill. kr. i år, for vores skyld må det gerne blive både 7 og 8 mill. kr. til næste år, for vi anser denne uddannelse for at være lige så væsentlig som anden uddannelse. Jeg beklager, at regeringen ikke vil ændre dette forhold, jeg beklager, at man ikke siger: værså, her er faktisk frit slag for at lave de kurser, der er behov for. Vi må nemlig ikke glemme, at kurserne fastlægges af branchenævnene, der repræsenterer både arbejdere og arbejdsgivere og derfor virke-

lig ved og har på fornemmelsen, hvad der er behov for.

Arbejdsministeren (Lauge Dählgaard): Også hvad angår indeværende års finanslov, har den nuværende regering arvet finanslovsforslaget fra sin forgænger; det er de tal, der er gentaget her; der har altså ikke fundet nogen nedskæring sted. At behovet måske stiger kraftigere end forudset både af den nuværende og af den tidligere regering, er muligt, og det må i så fald give anledning til overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter anmodning af hr. Sigsgaard stemmes der over §§ 5 og 6.

§ 5

vedtoges med 139 stemmer mod 4; 3 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 6

vedtoges med 143 stemmer mod 4; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 7-10

vedtoges uden afstemning.

§ 11, hovedkonto 10.05,

vedtoges med 78 stemmer mod 13; 53 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 11 i øvrigt og §§ 12-21

vedtoges uden afstemning.

§ 22, hovedkonto 10,

vedtoges med 141 stemmer mod 14.

§ 22, hovedkontiene 11-15, 17, 20, 22-25, 27, 30, 40, 50, 60, 62, 81 og 82, betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som § 22, hovedkonto 10.

§ 22 i øvrigt og §§ 23-30 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om diplomatiske forbindelser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 88) findes i tidenden sp. 2328, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1009).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Per Federspiel: Udvalget har beskæftiget sig med det principielle spørgsmål — det blev rejst fra forskellig side under første behandling — om den form, hvorunder en vedtagen konvention bør omdannes til lov.

Under behandlingen har udvalget fået en række spørgsmål besvaret af ministeren, og det vil jeg gerne takke for. Hele spørgsmålet har derved fået sin belysning, og det har vel navnlig interesse under det voksende internationale samkvem, hvor flere og flere vedtagelser må forventes at blive ophøjet til lov.

Der blev under udvalgsbehandlingen fra forskellig side — og jeg røber ingen hemmelighed ved at sige, at det navnlig var fra juristernes side — gjort gældende, at hele dette principielle spørgsmål måske kunne have været behandlet noget mere fyldigt i bemærkningerne til lovforslaget. Det skal ikke være nogen bebrejdelse til ministeren, for lovforslaget har formentlig foreligget længe før regeringens tiltræden. Men for et par år siden vedtog vi her i tinget i forbindelse med ændringerne i forretningsordenen, at det ville være ønskeligt — og her retter

jeg mine bemærkninger til samtlige medlemmer af regeringen — om de lovforslag, der blev fremsat, navnlig når de har et lovteknisk principielt indhold, var ledsaget af noget mere fyldige bemærkninger. Derfor har vi med glæde gjort bekendtskab med den brevveksling, der har været mellem udenrigsministeriet og justitsministeriets lovkontor, og som i virkeligheden meget klart belyser de principielle spørgsmål, der har fundet en efter udvalgets opfattelse tilfredsstillende løsning ved den form, lovforslaget har fået.

Udvalget kan derfor enstemmigt indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg takker udvalget for arbejdet og for indstillingen. Den fremførte kritik modtager jeg i den ånd, hvori den er fremført.

Der er i lovforslagets bemærkninger en fyldestgørende redegørelse for konventionens regler. De overvejelser, man har gjort sig om måden, hvorpå disse regler bedst kunne transformeres til dansk lovgivning, fremgår indirekte af bemærkningerne og af fremsættelsestalen. En mere direkte omtale deraf findes som nævnt af hr. Per Federspiel i justitsministeriets udtalelse af 19. juni 1967, hvilken udtalelse er blevet tilsendt folketingsudvalget og er optrykt som bilag 2 i udvalgets betænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløhedskasser).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 2233, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 959).